

Amaranta Sbardella

Visat núm. 15
(abril 2013)

per Sara Serrano Valenzuela

«Des de petita llegia d'amagat els quadres en ciríl·lic que omplien les parets de casa i provava de desxifrar aquelles velles figures de cartell. Com una marca, un enigma que després s'ha transmès de poble en poble, de ciutat en ciutat en les quals he viscut, de llengua en llengua. Provant d'endinsar-me cada vegada més en el laberint de l'Esfinx i de robar-li el misteri insondable i etern».

Aquesta és la resposta de l'Amaranta, quan li pregunto què ha fet que s'acostés al món de la traducció literària. M'ho explica després de rebre'm al seu pis de Siena, davant d'un cafè, en un menjador decorat amb fotografies de viatges i un cistell de vímet que apila llibres en català, espanyol, francès, rus i italià.

Nascuda a Roma el 1984, és llicenciada en llengües i literatures estrangeres i especialitzada en llengües modernes i estudis interculturals. El 2013 s'ha doctorat en literatura comparada i traducció del text literari amb una tesi sobre el mite d'Ariadna en la contemporaneïtat, i ha format part d'activitats de recerca a les biblioteques nacionals de París, Sant Petersburg i Barcelona.

Ha traduït el text teatral *Zone of Silence* de la companyia Belarus Free Theatre per al festival VIE Scena Contemporanea de Modena. Està en contacte amb la literatura hispànica, d'una banda, amb la poesia contemporània d'autors com ara Àngel Petisme —«tra antico e moderno»— i Santiago Montobbio —«La poesia è un fondale di acqua di mare»— a través de diferents plataformes italianes dedicades a la poesia. De l'altra, ha traduït novel·la espanyola contemporània d'autors com ara Corral Lafuente, Martínez Barrio, Negrete o Molina Foix. En poesia francesa, s'ha iniciat en la traducció de la mà de Jean-Pierre Rosnay amb *Rappelle-toi* (2011) i la publicació d'altres poemes dins «Jean-Pierre Rosnay, frammenti di falesie instabili».

Per al 2013 està preparant un conjunt de poemes traduïts de l'escriptora uruguaiana Ida Vitale i l'edició d'una antologia de contes de Salvador Espriu aplegats amb el títol *Sotto l'attonita freddezza di questi occhi* (títol provisional) a partir dels reculls originals *Aspettes* (1934) i *Ariadna al laberint grotesc* (1935). D'Espriu ja havia traduït per *Attimpuri* el conte «Tereseta-que-baixava-les-escales».

També col·labora activament en la vida literària italiana actual amb crítiques i traduccions puntuals a les publicacions *L'ospite ingrato*, *Attimpuri*, *404 file not found*, *L'immaginazione* i el bloc *SUR* de l'editorial Minimum Fax.

Mentre repassem els llibres del cistell li demano una definició de literatura: «La literatura és un element vital que es condensa i es desenvolupa en les línies ondulades de lletres i paraules, és mirar

en la intimitat d'altres caràcters, actituds, llunyanes o properes, similars o diferents». La devoció amb què la defineix explica en gran part la seva dedicació a la traducció literària i a la creació de ponts de contacte entre diferents literatures, com és el cas de la italiana i la catalana.